

Postanowienie z dnia 8 stycznia 1998 r.

II UZ 118/97

Kasacja podpisana za radcę prawnego przez osobę nieuprawnioną do jej wniesienia kasacji podlega odrzuceniu.

Przewodniczący SSN: Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Zbigniew Myszka (sprawozdawca), Maria Tyszel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Józefa K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w Z. o wypłatę świadczeń, na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 28 sierpnia 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach postanowieniem z dnia 28 sierpnia 1997 r. odrzucił kasację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w Z. od wyroku tego Sądu z dnia 21 maja 1997 r., wskazując, że skarga kasacyjna nie spełnia wymagań z art. 393² § 1 KPC. Organ rentowy nie był w sprawie reprezentowany przez pełnomocnika legitymującego się uprawnieniami określonymi treścią tego przepisu, a nadto skarga kasacyjna została opatrzona jedynie pieczęcią radcy prawnego, jednakże brak pełnomocnictwa i skrót „wz” pod nieczytelnym podpisem na tej pieczęci wskazuje, że kasacja nie została sporządzona i wniesiona przez radcę prawnego, a jedynie użyto jego imiennej pieczęci. W konsekwencji skarga kasacyjna, która nie spełniła wymagań określonego treścią art. 393² § 1 KPC, podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna na podstawie art. 393⁵ KPC.

W zażaleniu organ rentowy podniósł, że mgr Zdzisław R. jest jego etatowym radcą prawnym i posiada pełnomocnictwo procesowe do reprezentowania go przed wszelkimi sądami powszechnymi, którego na skutek przeoczenia nie dołączono do kasacji. Pozwany wszakże zapoznał się z treścią skargi kasacyjnej, którą w pełni zaakceptował. Zdaniem skarżącego brak pełnomocnictwa lub niejasności dotyczące osoby, która podpisała kasację powinny być wyjaśnione przed wydaniem zaskarżonego postanowienia o odrzuceniu kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Obowiązujący przy wnoszeniu kasacji przymus adwokacko-radcowski jest spełniony, jeżeli kasację sporządzi i podpisze adwokat lub radca prawny, którego skarga kasacyjna wymieniła jako wnoszącego ją pełnomocnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1997 r., II CZ 35/97, OSNP 1997, z. 10, poz. 151). Jest niekwestyjne, że w pierwszoinstancyjnym oraz apelacyjnym postępowaniu sądowym w rozpatrywanej sprawie organ rentowy był reprezentowany przez pełnomocników nie legitymujących się statusem prawnym adwokata lub radcy prawnego. Natomiast wniesiona kasacja nie wymieniała wnoszącego ją pełnomocnika, a była opatrzona jedynie imienną pieczęcią radcy prawnego, który nawet przy złożeniu rozpatrywanego zażalenia przedłożył pełnomocnictwo do reprezentowania organu rentowego jedynie przed sądami powszechnymi, a nie przed Sądem Najwyższym. Nadto, czego nie podważa zażalenie, kasację podpisała osoba nieuprawniona do jej wniesienia w rozumieniu art. 393² § 1 KPC. Usunięcie formalnych wad kasacji dotyczących wnoszącego ją pełnomocnika następuje wyłącznie w sytuacji zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego, tj. kiedy nie ma wątpliwości, że skarga kasacyjna została sporządzona i podpisana przez uprawnionego pełnomocnika w rozumieniu art. 393² § 1 KPC, a brakuje pełnomocnictwa do jej wniesienia lub podpisu osoby uprawnionej. W tych okolicznościach Sąd drugiej instancji trafnie przyjął, że kasacja nie została sporządzona i wniesiona przez uprawnionego radcę prawnego, a jedynie posłużono się jego imienną pieczęcią, przez co w konsekwencji wystąpiła nieusuwalna wada skargi kasacyjnej, która jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁵ KPC.

Mając powyższe na uwadze zażalenie należało oddalić na podstawie art. 385 KPC w związku z art. 397 § 2 i 393¹⁹ KPC.

=====